

Υπόθεση C-393/23

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

28 Ιουνίου 2023

Αιτούν δικαστήριο:

Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες)

Ημερομηνία της διατάξεως του αιτούντος δικαστηρίου:

23 Ιουνίου 2023

Αναιρεσείουσες:

Athenian Brewery SA

Heineken NV

Αναιρεσίβλητη:

Macedonian Thrace Brewery SA

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Η κύρια δίκη αφορά ένδικη διαφορά μεταξύ της Macedonian Thrace Brewery SA (στο εξής: MTB), αφενός, και των Athenian Brewery SA (στο εξής: AB) και Heineken NV (στο εξής: Heineken), αφετέρου, με αντικείμενο παράβαση της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού στην ελληνική αγορά ζύθου, διαπραχθείσα από την AB. Για την ως άνω παράβαση, η MTB επιθυμεί να εναγάγει αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ενώπιον των δικαστηρίων των Κάτω Χωρών τόσο την AB όσο και την Heineken, η οποία είναι μητρική εταιρία της AB και εδρεύει στις Κάτω Χώρες.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, υποβληθείσα βάσει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, αφορά τη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων των Κάτω Χωρών επί της αγωγής η οποία στρέφεται κατά της AB δυνάμει του άρθρου 8, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: κανονισμός Βρυξέλλες Ια). Συναφώς, τίθεται το ερώτημα εάν το τεκμήριο της καθοριστικής επιρροής που ασκεί η μητρική εταιρία στη θυγατρική της ισχύει και κατά το στάδιο του ελέγχου εάν πληρούνται η προϋπόθεση της ύπαρξης τόσο στενής συνάφειας μεταξύ των αγωγών εναντίον των δύο εταιριών ώστε να ενδείκνυται να συνεκδικαστούν και να κριθούν συγχρόνως.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Σε υπόθεση όπως αυτή της κύριας δίκης, οφείλει το δικαστήριο του τόπου όπου εδρεύει η μητρική εταιρία, στο πλαίσιο του κατ' άρθρον 8, σημείο 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια ελέγχου της διεθνούς δικαιοδοσίας του επί της εδρεύουσας σε άλλο κράτος μέλος θυγατρικής εταιρίας και υπό το φως της προβλεπόμενης από την ανωτέρω διάταξη απαίτησης περί ύπαρξης στενής συνάφειας, να λαμβάνει υπόψη το αναγνωρισθέν βάσει του ουσιαστικού δικαίου του ανταγωνισμού τεκμήριο της καθοριστικής επιρροής της μητρικής εταιρίας στην οικονομική δραστηριότητα της θυγατρικής της η οποία και αποτελεί το αντικείμενο της ένδικης διαφοράς;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Πώς πρέπει, στο πλαίσιο αυτό, να εξειδικεύεται το κριτήριο που έχει διατυπωθεί στις αποφάσεις Kolassa (C-375/13, EU:C:2015:37) και Universal Music International Holding (C-12/15, EU:C:2016:449); Εν τοιαύτη περιπτώσει, όταν αμφισβητείται η καθοριστική επιρροή της μητρικής εταιρίας στην εμπορική δραστηριότητα της θυγατρικής της, αρκεί το γεγονός ότι δεν μπορεί εκ των προτέρων να αποκλειστεί η ύπαρξη τέτοιας καθοριστικής επιρροής, προκειμένου να γίνει δεκτή, δυνάμει του άρθρου 8, σημείο 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια, η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου του τόπου όπου εδρεύει η μητρική εταιρία;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ

Άρθρο 4, παράγραφος 1 και άρθρο 8, σημείο 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της κύριας δίκης

- 1 Η MTB είναι εταιρία ζυθοποιίας που εδρεύει στην Ελλάδα και δραστηριοποιείται στην ελληνική αγορά ζύθου. Η AB είναι ζυθοποιία εγκαταστημένη στην Ελλάδα η οποία ανήκει στον όμιλο της Heineken. Η Heineken είναι εταιρεία που εδρεύει στις Κάτω Χώρες και καθορίζει τη στρατηγική και τους στόχους του ομίλου Heineken. Η ίδια δεν διενεργεί, ούτε διενεργούσε, διαχειριστικές πράξεις στην Ελλάδα. Κατά τη χρονική περίοδο που αφορά την υπό κρίση υπόθεση, η

Heineken διατηρούσε έμμεσα το 98,8 % περίπου των μετοχών από το κεφάλαιο της AB.

- 2 Με απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2014, η ελληνική αρχή ανταγωνισμού διαπίστωσε ότι κατά το χρονικό διάστημα από τον Σεπτέμβριο του 1998 έως τις 14 Σεπτεμβρίου 2014 η AB είχε καταχραστεί τη δεσπόζουσα οικονομική θέση της στην ελληνική αγορά ζύθου και ότι τούτο συνιστά ενιαία και διαρκή παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 2 του ελληνικού νόμου περί προστασίας του ανταγωνισμού.
- 3 Η MTB ζήτησε ενώπιον του Rechtbank Amsterdam (πρωτοδικείου Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες, στο εξής: Rechtbank) να αναγνωριστεί ότι η Heineken και η AB ευθύνονται από κοινού για την προαναφερθείσα παράβαση του δικαίου του ανταγωνισμού στην ελληνική αγορά ζύθου και ότι υποχρεούνται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στην αποκατάσταση της συνολικής ζημίας που η ίδια υπέστη συνεπεία της εν λόγω παράβασης. Οι δε Heineken και AB υπέβαλαν το παρεμπίπτον αίτημα, όπως το Rechtbank αποφανθεί ότι δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία επί της αγωγής όσον αφορά την AB. Το Rechtbank έκανε δεκτό το ανωτέρω αίτημα και έκρινε ότι δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία για την εκδίκαση της αγωγής που στρέφεται κατά της AB.
- 4 Στην κατ' έφεση δίκη, το Gerechtshof Amsterdam (εφετείο Amsterdam, Κάτω Χώρες, στο εξής: Gerechtshof) εξαφάνισε την απόφαση του Rechtbank και απέρριψε το παρεμπίπτον αίτημα. Κατόπιν τούτου, η Heineken και η AB άσκησαν αναίρεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, του Hoge Raad der Nederlanden (Ανωτάτου Δικαστηρίου των Κάτω Χωρών, στο εξής: Hoge Raad).

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 5 Πρωτοδικώς, το Rechtbank αποφάνθηκε ότι, δυνάμει του γενικού κανόνα του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια, έχει αρμοδιότητα επί της αγωγής κατά της Heineken, δεδομένου ότι η Heineken εδρεύει στο Άμστερνταμ στις Κάτω Χώρες. Ωστόσο, όσον αφορά την AB, το Rechtbank έκρινε ότι δεν υφίσταται διεθνής δικαιοδοσία του βάσει του άρθρου 8, σημείο 1, του εν λόγω κανονισμού, διότι δεν συντρέχει η προβλεπόμενη από την ανωτέρω διάταξη προϋπόθεση της ύπαρξης στενής συνάφειας μεταξύ της αγωγής κατά της Heineken και της αγωγής κατά της AB.
- 6 Στη συνέχεια, το Gerechtshof, στο σκεπτικό της αποφάσεώς του με την οποία εξαφάνισε την απόφαση του Rechtbank, σημειώνει ότι το ολλανδικό δικαστήριο κατά την αξιολόγηση της αγωγής εναντίον της Heineken δεν μπορεί να μη λάβει υπόψη τις ενέργειες της AB και την απόφαση της ελληνικής αρχής ανταγωνισμού. Εάν η εκτίμηση των αυτών πραγματικών περιστατικών εκκρεμούσε ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι τα τελευταία θα κατέληγαν σε κρίση διαφορετική από εκείνη των ολλανδικού δικαστηρίου. Συνεπώς, ενόψει του κινδύνου έκδοσης αντικρουόμενων αποφάσεων, πληρούται κατ' αρχήν η προϋπόθεση του άρθρου 8, σημείο 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια

ότι ενδείκνυται να συνεκδικαστούν και να κριθούν συγχρόνως τόσο η αγωγή κατά της μητρικής, όσο και αυτή κατά θυγατρικής εταιρίας.

- 7 Το κατά πόσον μπορεί να γίνει δεκτή η αγωγή κατά της Heineken, αποτελεί, κατά το *Gerechtshof*, ζήτημα ουσίας της κύριας υπόθεσης. Μόνον εφόσον ήδη εκ των προτέρων είναι δυνατό να θεωρηθεί ευλόγως ότι η αγωγή είναι απορριπτέα, θα μπορούσε η εισαγωγή της υπόθεσης ενώπιον ολλανδικού δικαστηρίου να εκληφθεί ως καταστρατήγηση των κανόνων περί διεθνούς δικαιοδοσίας του κανονισμού Βρυξέλλες Ια. Τούτο δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Επί του παρόντος, δεν μπορεί να αποκλειστεί με επαρκή βεβαιότητα ότι η AB και η Heineken πρέπει να αντιμετωπιστούν ως ενιαία επιχείρηση από απόψεως δικαίου του ανταγωνισμού.
- 8 Όσον αφορά το ζήτημα που άπτεται του δικαίου της Ένωσης, κατά πόσον η AB ήταν σε θέση ευλόγως να προβλέψει ότι θα μπορούσε να εναχθεί ενώπιον ολλανδικού δικαστηρίου, κατά το *Gerechtshof*, σημασία έχει το γεγονός ότι η AB εμπορεύεται στην Ελλάδα ζύθο με το σήμα της Heineken και ότι ανήκει στον όμιλο της Heineken. Οι σε βάρος τις αιτιάσεις συνίστανται στην κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης της κατά την εμπορία, μεταξύ άλλων, του ως άνω ζύθου στην εν λόγω αγορά. Έπρεπε ευλόγως να αναμένει ότι η ανωτέρω συμπεριφορά θα προσαιπτόταν και στη Heineken και ότι θα επιλαμβανόταν αυτής το δικαστήριο του τόπου όπου εδρεύει η ως άνω επιχείρηση, δεδομένου ότι οι αιτιάσεις συνδέονται άμεσα τόσο με το γεγονός ότι ανήκει σε αυτόν τον όμιλο, όσο και με το σήμα του ζύθου το οποίο ανήκει στον όμιλο Heineken.
- 9 Κατά της απόφασης του *Gerechtshof* βállουν η Heineken και η AB στο πλαίσιο της αναίρετικής διαδικασίας. Μεταξύ άλλων, υποστηρίζουν ότι το *Gerechtshof* δεν υπεισήλθε επαρκώς στο ζήτημα εάν η Heineken ασκούσε καθοριστική επιρροή στη συμπεριφορά της AB και, ως εκ τούτου, οι δύο εταιρίες μπορούσαν να θεωρηθούν ότι αποτελούν ενιαία επιχείρηση.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της απόφασης περί παραπομπής

- 10 Η υπό κρίση υπόθεση αφορά την επιβολή του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης (άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ) στο πλαίσιο του ιδιωτικού δικαίου. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, διαφορετικές νομικές οντότητες είναι δυνατό να εναχθούν λόγω ενιαίας παράβασης κανόνων του δικαίου ανταγωνισμού, εφόσον συνιστούν ενιαία επιχείρηση, όπου ο ως άνω όρος στο συγκεκριμένο πλαίσιο περιγράφει οικονομική οντότητα ¹. Ενιαία επιχείρηση αυτού του είδους υφίσταται όταν η μητρική εταιρία ελέγχει τη συμπεριφορά της θυγατρικής της, κάτι που είναι δυνατόν να αποδειχθεί είτε από το γεγονός ότι η μητρική εταιρία είναι σε θέση να ασκεί καθοριστική επιρροή στη συμπεριφορά της θυγατρικής της και έχει

¹ Πρβλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 14ης Μαρτίου 2019, *Skanska Industrial Solutions* κ.λπ. (C-724/17, EU:C:2019:204, σκέψεις 28 έως 47), και της 6ης Οκτωβρίου 2021, *Sumal* (C-882/19, EU:C:2021:800, σκέψεις 32 έως 44).

πράγματι ασκήσει τέτοια επιρροή, είτε από το γεγονός ότι η θυγατρική εταιρία δεν ενεργεί κατά τρόπο αυτοτελή στην αγορά, αλλά εφαρμόζει, ως επί το πλείστον, τις οδηγίες της μητρικής εταιρίας, λόγω, ιδίως, των οικονομικών, οργανωτικών και νομικών σχέσεων μεταξύ των δύο αυτών νομικών οντοτήτων. Η ύπαρξη καθοριστικής επιρροής τεκμαίρεται όταν η μητρική εταιρία κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, το σύνολο ή σχεδόν το σύνολο του κεφαλαίου της θυγατρικής. Ωστόσο, αυτό το τεκμήριο μπορεί να ανατραπεί εάν η μητρική εταιρία αποδείξει ότι κατείχε, μεν, (σχεδόν) το σύνολο του κεφαλαίου της θυγατρικής, πλην, όμως, κατά την εφαρμογή της επίμαχης συμπεριφοράς δεν έδινε οδηγίες, ενώ, επίσης, δεν συμμετείχε, ούτε άμεσα ούτε έμμεσα, ιδίως μέσω διευθυντών ορισθέντων από την ίδια, στη λήψη των αποφάσεων της ανωτέρω θυγατρικής αναφορικά με τη σχετική οικονομική δραστηριότητα ².

- 11 Το Δικαστήριο, με απόφαση της 21ης Μαΐου 2015, CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335, σκέψεις 21 έως 25 και 33), έχει ήδη αποφανθεί στο πλαίσιο του δικαίου του ανταγωνισμού επί της διεθνούς δικαιοδοσίας βάσει (της προϊσχύσασας ρύθμισης από αυτή του) άρθρου 8, σημείο 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια. Στην απόφαση αυτή το Δικαστήριο έκρινε ότι υπήρχαν τα ίδια πραγματικά και νομικά δεδομένα, διότι οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις μετείχαν κατά διαφορετικό τρόπο, από γεωγραφικής και χρονικής απόψεως, σε ενιαία και διαρκή παράβαση, η οποία διαπιστώθηκε με απόφαση της Επιτροπής. Κατά την εκτίμηση του Δικαστηρίου, ήταν προβλέψιμο για αυτές ότι θα εναχθούν ενώπιον των δικαστηρίων κράτους μέλους στο οποίο τουλάχιστον μία εξ αυτών είχε την έδρα της, διότι μετείχαν σε ενιαία παράβαση και με τον τρόπο αυτόν κατέστη σαφές ότι ευθύνονται για τη ζημία που προκάλεσε η παράβασή τους.
- 12 Με αποφάσεις της 28ης Ιανουαρίου 2015, Kolassa (C-375/13, EU:C:2015:37, σκέψη 64), και της 16ης Ιουνίου 2016, Universal Music International Holding (C-12/15, EU:C:2016:449, σκέψεις 45 έως 46), το Δικαστήριο έκρινε ότι το δικαστήριο οφείλει να αξιολογεί όλα τα διαθέσιμα στοιχεία, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και οι ενστάσεις των εναγομένων. Εντούτοις, κατά το στάδιο ελέγχου της διεθνούς δικαιοδοσίας δεν απαιτείται η διεξαγωγή αποδεικτικής διαδικασίας επί των επίδικων πραγματικών περιστατικών, τα οποία είναι κρίσιμα τόσο για το ζήτημα της διεθνούς δικαιοδοσίας όσο και για το υποστατό της προβαλλόμενης αξιώσεως.
- 13 Τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης διαφέρουν από εκείνα της αποφάσεως CDC Hydrogen Peroxide, διότι η προβαλλόμενη παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού δεν διαπιστώθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, άλλα από την ελληνική αρχή ανταγωνισμού και, μάλιστα, αποκλειστικά σε σχέση με τη θυγατρική εταιρία AB. Δεν αμφισβητείται ότι η ίδια η Heineken δεν προέβη άμεσα σε ουσιαστικές ενέργειες στην ελληνική αγορά ζύθου. Η αγωγή κατά της Heineken στηρίζεται στον ισχυρισμό της MTB ότι η Heineken και η AB αποτελούσαν ενιαία επιχείρηση κατά τον χρόνο της παράβασης του άρθρου 102

² Πρβλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 12ης Μαΐου 2022, Servizio Elettrico Nazionale κ.λπ. (C-377/20, EU:C:2022:379, σκέψεις 105 έως 112).

από την AB, διότι η Heineken ασκούσε καθοριστική επιρροή στη σχετική οικονομική δραστηριότητα της AB και ότι βάσει των ανωτέρω ευθύνεται αλληλέγγυα και εις ολόκληρον στο πλαίσιο της προβαλλόμενης παράβασης. Για αυτόν τον λόγο, η στενή συνάφεια κατά την έννοια του άρθρου 8, σημείο 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια μπορεί να στηριχθεί μόνο στην προβαλλόμενη καθοριστική επιρροή. Εάν ο εναγόμενος, όπως εν προκειμένω, αμφισβητήσει τεκμηριωμένα τους συναφείς ισχυρισμούς του ενάγοντος, τίθεται το ερώτημα εάν το δικαστήριο, ακόμη και στο πλαίσιο του ελέγχου της διεθνούς δικαιοδοσίας του βάσει του άρθρου 8, σημείο 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια –κατά την έννοια των αποφάσεων Kolassa και Universal Music International Holding– οφείλει να λάβει υπόψη το ανωτέρω παρατιθέμενο στη σκέψη 10 τεκμήριο ότι, δηλαδή, η μητρική εταιρία ασκεί καθοριστική επιρροή όταν κατέχει (σχεδόν) το σύνολο του κεφαλαίου της θυγατρικής εταιρίας. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως σε αυτό το ερώτημα, το δικαστήριο του τόπου όπου εδρεύει η μητρική εταιρία οφείλει να κάνει δεκτό ότι έχει διεθνή δικαιοδοσία επί της αγωγής που στρέφεται κατά της αλλοδαπής θυγατρικής εταιρίας, εκτός εάν αυτή είναι σε θέση να ανατρέψει το τεκμήριο εκ των προτέρων (χωρίς περαιτέρω αποδεικτική διαδικασία). Αντιθέτως, εάν το δικαστήριο δεν επιτρέπεται να λάβει υπόψη το εν λόγω τεκμήριο στο πλαίσιο του ελέγχου της διεθνούς δικαιοδοσίας του, οφείλει (χωρίς περαιτέρω αποδεικτική διαδικασία) να εξετάσει με βάση τους συναφείς ισχυρισμούς και ενστάσεις των διαδίκων εάν υπάρχουν επαρκή στοιχεία, προκειμένου να κάνει δεκτό ότι η μητρική εταιρία είχε καθοριστική επιρροή στη σχετική οικονομική δραστηριότητα της θυγατρικής εταιρίας.

- 14 Η απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα αφήνει περιθώρια για εύλογες αμφιβολίες. Αφενός, το αναγνωρισμένο από το Δικαστήριο τεκμήριο καθοριστικής επιρροής σκοπεύει να διασφαλίσει την πλήρη επιβολή του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης και είναι δύσκολο να προσκομισθούν αντίθετες αποδείξεις, οι οποίες είναι απαραίτητες για την ανατροπή του τεκμηρίου καθοριστικής επιρροής³. Αφετέρου, ο κανονισμός Βρυξέλλες Ια έχει δικούς του σκοπούς και η ερμηνεία του πρέπει να γίνεται υπό το φως αυτών των σκοπών. Στο πλαίσιο αυτό, είναι απαραίτητο να ερμηνεύεται στενά το άρθρο 8, σημείο 1, του ανωτέρω κανονισμού και, μάλιστα, υπό την έννοια ότι η εν λόγω ερμηνεία επιτρέπεται να εκτείνεται μόνο στις περιπτώσεις οι οποίες ρητώς προβλέπονται στον κανονισμό, διότι εισάγεται παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα της αρμοδιότητας του δικαστηρίου του τόπου στον οποίο έχει την κατοικία του ο εναγόμενος. Καταφατική απάντηση στο σχετικό ερώτημα θα έχει ως αποτέλεσμα, στις περισσότερες περιπτώσεις, νομικά πρόσωπα με διεθνείς εταιρικές σχέσεις εντός ομίλων, να μπορούν να εναχθούν λόγω φερόμενης παράβασης του δικαίου ανταγωνισμού –ανεξάρτητα από το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένα και από τη χώρα στην οποία ασκήθηκε η σχετική οικονομική δραστηριότητα– ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου εδρεύει το νομικό πρόσωπο το οποίο

³ Πρβλ. απόφαση της 15ης Απριλίου 2021, Italmobiliare κλπ. κατά Επιτροπής (C-694/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2021:286, σκέψη 58), καθώς και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Α. Ράντου στην υπόθεση Servizio Elettrico Nazionale κ.λπ. (C-377/20, EU:C:2021:998, σημεία 159 και 160).

άμεσα ή έμμεσα κατέχει το σύνολο ή σχεδόν το σύνολο του κεφαλαίου τους. Επομένως, η προβλεπόμενη στο άρθρο 8, σημείο 1, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια ειδική βάση διεθνούς δικαιοδοσίας θα μπορούσε να αποκτήσει ευρύ πεδίο εφαρμογής στο πλαίσιο του δικαίου του ανταγωνισμού.

- 15 Λόγω των αμφιβολιών σχετικά με την ερμηνεία του κανονισμού Βρυξέλλες Ια και της σχετικής νομολογίας, το Hoge Raad υποβάλλει τα ανωτέρω ερωτήματα προς έκδοση προδικαστικής απόφασης.

ΕΠΙΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ